

Bruselj, 16. september 2016
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0280 (COD)

12254/16
ADD 4

PI 96
CODEC 1271
RECH 270
EDUC 285
COMPET 488
AUDIO 97
CULT 79
DIGIT 102
TELECOM 168

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	14. september 2016
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	SWD(2016) 302 final
Zadeva:	DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE POVZETEK OCENE UČINKA o posodobitvi pravil EU o avtorskih pravicah Spremeni dokument predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu in predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi pravil glede uveljavljanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za določene spletne prenose radiodifuzijskih hiš ter retransmisije televizijskih in radijskih programov

Delegacije prejmejo priloženi dokument SWD(2016) 302 final.

Priloga: SWD(2016) 302 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 14.9.2016
SWD(2016) 302 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

o posodobitvi pravil EU o avtorskih pravicah

Spremni dokument

predlog

**Direktive Evropskega parlamenta in Sveta
o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu**

in

predlog

**Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta
o določitvi pravil glede uveljavljanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za
določene spletne prenose radiodifuzijskih hiš ter retransmisije televizijskih in radijskih
programov**

{COM(2016) 594 final}
{SWD(2016) 301 final}

Povzetek
Ocena učinka o posodobitvi pravil EU o avtorskih pravicah
A. Nujnost ukrepanja
V čem je težava in zakaj je to težava na ravni EU?
Ta ocena učinka obravnava več vprašanj, povezanih z delovanjem pravil EU o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu. Presoja prilagoditev obstoječih pravil ali uvedbo novih pravil na treh različnih področjih: (i) <u>spletni dostop do vsebin</u>; (ii) <u>delovanje ključnih izjem v digitalnem in čezmejnem okolju</u>; in (iii) <u>delovanje trga avtorskih pravic</u>. <u>Na prvem področju</u> so problemi, ki jih obravnava ocena učinka, neposredno povezani s težavami, s katerimi se pri prenosu spletnih avtorskih pravic soočajo radiodifuzijske hiše, storitve retransmisije, platforme videa na zahtevo ali ustanove za varstvo kulturne dediščine. Radiodifuzijske hiše se soočajo s težavami zlasti pri prenosu pravic za izdelavo televizijskih in radijskih programov, ki so na voljo čezmejno; podobno je lahko prenos pravic zapleten za storitve retransmisije, razen za kabelske operaterje, kadar ponujajo kanale iz drugih držav članic. Glavne ugotovitve vrednotenja delovanja direktive o satelitskem radiodifuznem oddajanju in kabelski retransmisiji (Direktiva 93/83/EGS) so bile upoštevane pri ocenjevanju obsega teh problemov ter možnih rešitev. Poleg tega težave pri pridobivanju spletnih pravic prispevajo k omejeni razpoložljivosti evropskih avdiovizualnih del na platformah videa na zahtevo. Ustanove za varstvo kulturne dediščine pa se soočajo z velikimi težavami pri pridobitvi pravic za digitalizacijo razprodanih del v svojih zbirkah in njihovim razširjanjem javnosti. <u>Na drugem področju</u> je bilo ugotovljeno, da je pravna negotovost glede dejanj, ki so dovoljena na podlagi obstoječih izjem od avtorskih pravic, zlasti v digitalnem okolju, pomembno vprašanje za delovanje enotnega digitalnega trga. Na učitelje in študente pravna negotovost vpliva, kadar uporabljajo vsebine v digitalno podprtem in čezmejnem poučevanju. Raziskovalci se soočajo s pravno negotovostjo v zvezi z možnostjo, da besedilno in podatkovno rudarijo na vsebini, do katere imajo zakonit dostop. Ustanove za varstvo kulturne dediščine lahko pri ohranjanju del, zlasti v digitalnih oblikah, ovirajo pravna negotovost in nesorazmerni transakcijski stroški. <u>Na tretjem področju</u> se ocena učinka osredotoča na vprašanja, povezana s porazdelitvijo vrednosti v spletnem okolju, pri čemer se razlikuje med problemi, s katerimi se imetniki pravic soočajo pri nalaganju (<i>upstream</i>), kadar poskušajo licencirati svojo vsebino za določene vrste spletnih storitev, in problemi, s katerimi se soočajo ustvarjalci, kadar se pogajajo o pogodbah za izkoriščanje njihovih del (<i>downstream</i>). Imetniki pravic se soočajo s težavami, kadar poskušajo nadzorovati in denarno unovčiti uporabo svojih vsebin v okviru spletnih storitev za shranjevanje in dajanje na razpolago vsebin, ki jih naložijo končni uporabniki. Tudi za medijske hiše je licenciranje njihovih publikacij in preprečevanje, da jih spletne storitve nedovoljeno uporabljajo, postalo težavno. Vse medijske hiše se soočajo tudi s pravno negotovostjo v zvezi z možnostjo, da prejmejo delež nadomestila za uporabo del na podlagi izjeme. Avtorji in izvajalci (ustvarjalci) morda nimajo vedno zadostnih informacij o izkoriščanju svojih del, ki jim omogočajo pogajanje glede primerne nadomestila v zameno za uporabo njihovih pravic.
Kaj bi bilo treba doseči?
Opredeljeni so bili trije splošni cilji: (i) omogočitev širšega spletnega dostopa do zaščitene vsebine po vsej EU s posebnim poudarkom na televizijskih in radijskih programih, evropskih avdiovizualnih delih in kulturni dediščini; (ii) lažje digitalne uporabe zaščitene vsebine za izobraževanje, raziskave in ohranjanje na enotnem trgu ter (iii) zagotavljanje, da spletni trg avtorskih pravic deluje učinkovito za vse akterje in daje prave spodbude za naložbe v ustvarjalne vsebine ter njihovo razširjanje.
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU (subsidiarnost)?
Z osredotočanjem na delovanje pravil EU o avtorskih pravicah v digitalnem in spletnem okolju ta ocena učinka obravnava probleme, ki imajo pomembno čezmejno razsežnost. Kar zadeva <u>prvo področje</u>, bi lahko nacionalne rešitve za zgoraj navedene probleme, povezane s spletnim dostopom do vsebin, tudi čezmejnem, povzročile dodatno razdrobljenost na enotnem digitalnem trgu. Za jasne koristi bi bilo zato treba zagotoviti skupni pristop in ukrepanje na ravni EU. Kar zadeva <u>drugo področje</u>, obstoječa raven harmonizacije omejuje možnost držav članic, da ukrepajo na področju avtorskih pravic, saj ne morejo enostransko spremeniti področja uporabe harmoniziranih pravic in izjem. Poleg

tega je ukrepanje EU nujno za zagotavljanje pravne varnosti v čezmejnih primerih. Kar zadeva tretje področje, utemeljitev za ukrepanje na ravni EU izhaja iz že obstoječe harmonizacije (zlasti v smislu pravic) in čezmejne narave distribuiranja vsebin prek spleta. Poseg na nacionalni ravni ne bi bil dovolj učinkovit, da bi rešili ugotovljene probleme (zlasti zaradi pomanjkanja obsega), in bi lahko povzročil nove ovire in razdrobljenost trga. Ukrepanje na ravni EU je potrebno, da se zagotovi pravna varnost za ustvarjalce in tiste, ki vlagajo v vsebine, za distributerje in uporabnike. Prav tako bo imetnikom pravic omogočilo, da lažje uveljavljajo svoje pravice v spletnem okolju, in zagotovilo enake konkurenčne pogoje na enotnem digitalnem trgu.

B. Rešitve

Katere so različne možnosti za doseg ciljev? Ali ima katera od njih prednost? Če ne, zakaj?

Obravnavane možnosti za vsako temo vključujejo osnovno možnost, v večini primerih nezakonodajno možnost (v obliki smernic ali priporočila Komisije in/ali dialoga z zainteresiranimi stranmi) ter eno ali več zakonodajnih možnosti. Prednostna možnost je bila določena za vsako posamezno temo.

Na področju dostopa do vsebin prek spleta se različne ureditve licenciranja, ki se štejejo kot omogočevalni mehanizmi za lažji prenos pravic, obravnavajo v okviru zakonodajnih možnosti.

- Prednostna možnost v zvezi s spletnimi prenosi radiodifuzijskih hiš je uporaba načela države izvora za prenos pravic za njihove spletne storitve, ki so pomožne glede na njihovo prvotno oddajanje.
- Glede digitalnih retransmisij televizijskih/radijskih programov je prednostna možnost uporaba obveznega kolektivnega upravljanja pravic za storitve retransmisije, ki se zagotavljajo prek „zaprtih“ elektronskih komunikacijskih omrežij.
- Za licenciranje pravic za video na zahtevo prednostna možnost vključuje dialog evropskih zainteresiranih strani in mehanizem pogajanja, ki bi z odstranitvijo pogodbenih ovir olajšal sklepanje licenčnih sporazumov za spletno izkoriščanje avdiovizualnih del.
- Za razprodana dela pa je prednostna možnost zakonodajni poseg na ravni EU, ki državam članicam omogoča vzpostavitev posebnih pravnih mehanizmov za sklepanje kolektivnih licenčnih sporazumov za uporabo razprodanih del s strani ustanov za varstvo kulturne dediščine ter uvedbo čezmejnega učinka za take sporazume.

V zvezi z izjemami so zakonodajne možnosti zasnovane tako, da dopolnjujejo obstoječe izjeme (v primeru ohranjanja in poučevanja) ali da uvajajo novo izjemo za posebne uporabe (npr. besedilno in podatkovno rudarjenje). Predvidene so različne možnosti z različnimi področji uporabe izjeme, upravičenci in/ali razmerjem s trgom licenciranja.

- Prednostna možnost za dejavnosti poučevanja je obvezna izjema, ki zajema digitalne uporabe za ilustracije pri poučevanju z možnostjo, da jo države članice pogojijo z razpoložljivostjo ustreznih licenc, ki zajemajo iste uporabe (digitalne in čezmejne).
- V zvezi z besedilnim in podatkovnim rudarjenjem je prednostna možnost obvezna izjema, ki se uporablja za raziskovalne organizacije, ki delujejo v javnem interesu, kot so univerze ali raziskovalne ustanove. Izjema bi jim omogočila izvajanje tekstovnega in podatkovnega rudarjenja vsebin, do katerih imajo zakonit dostop, za namene znanstvenega raziskovanja.
- Za ohranjanje kulturne dediščine je prednostna možnost obvezna izjema za ustanove za varstvo kulturne dediščine za namene ohranjanja.

V zvezi z delovanjem trga avtorskih pravic je namen obravnavanih zakonodajnih možnosti zagotavljanje pravične porazdelitve vrednosti v spletnem okolju, zlasti z uvajanjem posebnih obveznosti glede določenih vrst spletnih storitev ali glede ponudnikov spletnih storitev, ki sklepajo pogodbe z avtorji in izvajalci.

- V zvezi z uporabo vsebin spletnih storitev, ki jih naložijo uporabniki, je prednostna možnost obveznost za ponudnike spletnih storitev, ki shranjujejo obsežne količine vsebin, ki jih naložijo njihovi uporabniki, in dajejo dostop do njih, da vzpostavijo ustrezne in sorazmerne tehnologije ter da povečajo preglednost v odnosu do imetnikov pravic.
- V zvezi s pravicami v publikacijah je prednostna rešitev uvedba sorodne pravice v pravo EU za medijske hiše, ki zajema digitalne uporabe njihovih medijskih publikacij in uvedbo določbe, ki državam članicam omogoča, da vsem medijskim hišam (novic, knjig, znanstvenim medijskim hišam itd.) omogočijo prejetje deleža nadomestila za uporabe, zajete v izjemi.
- V zvezi s pomanjkanjem preglednosti glede nadomestila za ustvarjalce je najprimernejša možnost uvedba obveznosti glede preglednosti za pogodbene nasprotne strani ustvarjalcev (in sicer producente in medijske hiše) v zakonodajo EU, ki jo podpirata mehanizem prilagoditve pogodbe in mehanizem za reševanje sporov.

Kakšna so stališča različnih zainteresiranih strani? Kdo podpira katero možnost?

Možnosti, ki se obravnavajo v tej oceni učinka, bi imele posledice za veliko zainteresiranih strani, in sicer: avtorje in izvajalce, organizacije za kolektivno upravljanje pravic, producente, medijske hiše, radiodifuzijske hiše, ponudnike storitev retransmisije, distributerje, spletne storitve, institucionalne uporabnike, raziskovalce, potrošnike. Mnenja zainteresiranih strani so tesno povezana z vsako temo posebej in so zato predstavljena v povezavi z vsako možnostjo v oceni učinka. Rezultati javnih posvetovanj iz let 2013–2016, ki podpirajo analizo v tej oceni učinka, so predstavljeni v Prilogi 2.

C. Učinki prednostne možnosti

Kakšne so koristi prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Določene prednostne možnosti v zvezi s spletnimi prenosi in retransmisijami televizijskih in radijskih programov bi zmanjšale transakcijske stroške, povezane s prenosom pravic, s katerimi se soočajo radiodifuzijske hiše pri svojih čezmejnih spletnih prenosih in ponudniki storitev retransmisije, ki se opravljajo prek „zaprtih“ elektronskih komunikacijskih omrežij (npr. televizija prek internetnega protokola). Prav tako naj bi izboljšale čezmejno distribucijo in dostop do televizijskih in radijskih programov radiodifuzijskih hiš.

V zvezi z licenciranjem pravic za video na zahtevo bi prednostna možnost pomagala pri odstranjevanju pogodbenih ovir in bi zato lahko izboljšala razpoložljivost evropskih avdiovizualnih del na platformah videa na zahtevo.

Za razprodana dela bi prednostna možnost ugodno vplivala na zmanjšanje transakcijskih stroškov in omogočila posebne licence, ki se zahtevajo za digitalizacijo in razširjanje razprodanih del s strani ustanov za varstvo kulturne dediščine, za vse vrste del in v vseh državah članicah, vključno čezmejno.

Nova izjema za digitalne uporabe zaščitene vsebine v zvezi s ponazarjanjem za poučevanje bi prinesla popolno pravno varnost za izobraževalne ustanove in učitelje, kar naj bi povečalo uporabo in kakovost digitalnih tehnologij ter inovativnih metod v izobraževanju ter ustvarilo obogateno učno okolje in boljše rezultate učenja za študente. Možnost, da države članice izjemo pogojijo z razpoložljivostjo licenc, ki zajemajo iste uporabe, bi prinesla potrebno prožnost, ne da bi to zmanjšalo pravno varnost za uporabnike ali oviralo čezmejne uporabe.

Nova izjema glede besedilnega in podatkovnega rudarjenja bi povečala pravno varnost in zmanjšala stroške prenosa pravic za raziskovalne organizacije, tudi kadar so raziskovalni projekti izvedeni z možnim komercialnim izidom, npr. v okviru javno-zasebnih partnerstev.

Prednostna možnost za ohranjanje bi zagotovila popolno pravno varnost za ustanove za varstvo kulturne dediščine, ki ohranjajo dela v svojih stalnih zbirkah z reproduciranjem, tudi z digitalnimi tehnologijami.

Na tretjem področju, ki ga zajema ta ocena učinka, naj bi prednostne možnosti imetnikom pravic omogočale boljše izkoriščanje distribuiranja njihovih spletnih vsebin in nadzor nad njim. Obveznost za storitve z vsebinami, ki jih naloži uporabnik, da uporabijo tehnična sredstva, bi imetniku pravic omogočila, da sprejme boljše odločitve glede razpoložljivosti njegovih vsebin v teh storitvah. Verjetno bi spodbudila sklepanje sporazumov o uporabi vsebin ter ustvarila dodatne prihodke za imetnike pravic.

Kar zadeva medijske hiše, bi prednostna možnost povečala njihovo pravno varnost, okrepila njihov pogajalski položaj ter imela pozitiven učinek na njihovo zmožnost licenciranja vsebin ter uveljavljanja pravic v zvezi z njihovimi medijskimi publikacijami. Prednostna možnost bi prav tako povečala pravno varnost za vse medijske hiše v zvezi z možnostjo, da prejmejo delež nadomestila za uporabe, zajete v izjemi.

Obveznosti glede preglednosti za pogodbene nasprotne strani bi ustvarjalcem zagotovile informacije, ki so potrebne za oceno, ali je njihovo nadomestilo primerno, in pravna sredstva, s katerimi, kadar je potrebno, zahtevajo prilagoditev nadomestila (mehanizem prilagoditve pogodbe).

Kakšni so stroški prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Uporaba načela države izvora za prenos pravic za pomožne storitve radiodifuzijskih hiš bi pomenila nove razmere za imetnike pravic, kadar prenašajo licence za svoje vsebine za spletne na radiodifuzijske hiše. Vendar pa naj bi razvoj trga brez posega v obstoječe poslovne modele in strategije distribucije olajšalo ciljno usmerjeno posredovanje (omejeno na pomožne spletne storitve radiodifuzijskih hiš in ki ne vpliva na pogodbeno svobodo radiodifuzijskih hiš in imetnikov pravic).

Uporaba obveznega kolektivnega upravljanja pravic za določene vrste storitev digitalne retransmisije bi omejeno vplivala na izbire glede licenciranja imetnikov pravic. Stroški zagotavljanja skladnosti bi bili zanemarljivi, saj bi se za licenciranje pravic za retransmisije, razen kabske retransmisije, lahko uporabljala ista mreža kot za licenciranje pravic za kabske retransmisije, in sicer organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

Kar zadeva mehanizem pogajanja za olajševanje licenciranja pravic za video na zahtevo, bi bili stroški izvajanja

omejeni, saj bi se države članice oprle na obstoječe strukture s potrebnim strokovnim znanjem. Zainteresirane strani (imelniki pravic, distributerji, platforme videa na zahtevo) bi lahko imeli nekaj stroškov z udeležbo v mehanizmu pogajanja. Vendar bi se ti stroški izravnali s povečanjem učinkovitosti zaradi uspešnega pogajanja. Prednostna možnost za razprodana dela sama po sebi ne bi pomenila nobenih neposrednih stroškov. V primeru uporabe pravnih mehanizmov bi organizacije za kolektivno upravljanje pravic imele nekatere stroške v zvezi z zahtevami po preglednosti, obravnavanjem izvetij in upravljanjem licenc.

Prednostne možnosti naj na področju izjem ne bi kakor koli znatno vplivale na prihodke od licenciranja imetnikov pravic. Zelo omejeni stroški zagotavljanja skladnosti lahko nastanejo zaradi potrebe po prilagoditvi področja uporabe obstoječih licenc zaradi upoštevanja novih izjem.

Glede poučevanja naj nova izjema ne bi imela učinka na primarni trg imetnikov pravic, zlasti zaradi namena in pogojev v zvezi z izjemo (ilustracije pri poučevanju, digitalne uporabe na podlagi varnih elektronskih omrežij). Zaradi zahteve po razpoložljivosti in vidnosti takih licenc lahko povzroči nekaj stroškov zagotavljanja skladnosti državam članicam, ki se odločijo, da uporabo izjeme pogojijo z razpoložljivostjo licenc, ki zajemajo iste uporabe. Vendar bi ti stroški lahko znatno zmanjšali upravno breme za izobraževalne ustanove.

V primeru podatkovnega in besedilnega rudarjenja bi pogoj zakonitega dostopa, ki je predviden za uporabo izjeme, zagotovil, da prednostna možnost ne vpliva na trg vpisa imetnikov pravic.

Prednostna možnost za ohranjanje kulturne dediščine ne bi ustvarila posebnih stroškov zagotavljanja skladnosti; vpliv na prihodke imetnikov pravic bi bil minimalen in celo zanemarljiv, saj bi se ta izjema uporabljala le za dela, ki jih imajo ustanove za varstvo kulturne dediščine že v svojih stalnih zbirkah in ne vplivajo na pridobitev stalnih izvodov za zbirko.

Za ponudnike spletnih storitev, ki distribuirajo vsebino, ki jo naložijo končni uporabniki bi s tehnologijami, ki jih je treba vzpostaviti, nastali stroški zagotavljanja skladnosti. Ti stroški bi bili odvisni od količine in vrste vsebine, ki jo je treba določiti. Omejevalo naj bi jih dejstvo, da morajo biti tehnologije, ki jih je treba vzpostaviti, sorazmerne, in da večina zajetih storitev nekatere tehnologije prepoznavanja vsebine že uporablja.

Uvedba sorodne pravice, ki zajema spletne uporabe medijskih publikacij naj ne bi povzročila višjih licenčnih pristojbin za ponudnike spletnih storitev, ki že zdaj sklepajo licenčna dovoljenja, ki posebej zajemajo uporabo digitalnih novinarskih vsebin. Pomenila bi stroške zgolj za navedene ponudnike spletnih storitev, ki danes ne sklepajo licenc za ponovno uporabo vsebin medijskih hiš, čeprav bi to skladno z avtorskim pravom načeloma morali početi. Možnost za države članice, da vsem medijskim hišam omogočijo prejemanje deleža nadomestila za uporabe na podlagi izjeme, naj ne bi povzročila stroškov, saj so organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki so pristojne za pobiranje nadomestil za medijske hiše, že vzpostavljene v večini držav članic. Glede nadomestil ustvarjalcem bi obveznosti glede preglednosti povzročile stroške zagotavljanja skladnosti za nasprotni strani ustvarjalcev, ki pa naj bi bili razumni. Zelo omejena razpoložljivost podatkov ni omogočala splošne količinske ocene teh stroškov; vendar pa so ocene vključene v oceno učinka na podlagi nekaj primerov, o katerih so poročali deležniki. Mehanizem prilagoditve pogodbe naj bi povzročil omejene stroške (npr. stroške ponovnega pogajanja), saj bo verjetno uporabljen v glavnem kot vzvod pri pogajanjih. Države članice bi lahko uporabile obstoječe strukture za zmanjšanje možnih stroškov, povezanih z vzpostavitvijo mehanizma za reševanje sporov.

Kakšni so učinki na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost?

Visok delež malih in srednjih podjetij iz ustvarjalnih sektorjev je bil upoštevan pri oceni možnosti politike. Prednostne možnosti na področju dostopa do vsebine naj bi z zmanjšanjem upravnega bremena, povezanega s prenosom ali licenciranjem pravic, koristile malim in srednjim podjetjem (kot so izdajatelji televizijskih in radijskih programov, ponudniki storitev ali imelniki pravic). V primeru izjem so prednostne možnosti rešitve, ki naj ne bi imele znatnega učinka na trg licenciranja ali prihodke malih in srednjih podjetij (imelnike pravic). Izvzetje mikropodjetij se ni štelo za primerno, saj bi povzročilo veliko pravno negotovost za uporabnike.

Na tretjem področju te ocene učinka bi prednostne možnosti podpirale mala in srednja podjetja (imelnike pravic) pri sklepanju sporazumov s storitvami spletnih vsebin. Kadar bi povzročili obveznosti za mala in srednja podjetja, se izvzetja in blažilni ukrepi niso šteli za primerne, saj bi lahko z njimi podjetjem omogočili, da zaobidejo obveznosti, ter ne bi omogočali doseganja zelenih ciljev.

Ali bo prišlo do znatnih učinkov na nacionalne proračune in uprave?

Prednostne možnosti ne bodo imele znatnih učinkov na nacionalne proračune ali uprave. Vendar določene možnosti vključujejo posebne obveznosti za države članice, npr. določitev ali ustvaritev nepristranske instance za olajševanje pogajanj med zadevnimi stranmi pri licenciranju pravic za video na zahtevo; ukrepi za zagotavljanje vidnosti licenc za izobraževalne namene; organizacija dialogov med zainteresiranimi stranmi o poročanju avtorjem in izvajalcem ter vzpostavitev mehanizma za reševanje sporov med avtorji / izvajalci in pogodbenimi nasprotnimi stranmi. Navedbe stroškov so, kadar so na voljo, v zadevnih oddelkih ocene učinka.

Bo imela pobuda druge pomembnejše učinke?
Ni relevantno.
Sorazmernost
Prednostne možnosti so bile pripravljene tako, da se učinkovito obravnavajo izvorni problemi, ne da bi presegale tisto, kar je potrebno za doseg ciljev. Druge možnosti, ki imajo včasih širše področje uporabe, so bile izključene, saj ne bi omogočile uravnoteženega in sorazmernega odziva na probleme, predstavljene v tej oceni učinka.
D. Spremljanje
Kdaj se bo politika pregledala?
Opredeljeni so bili posebni kazalci za spremljanje napredka pri doseganju ciljev, pri čemer je zbiranje podatkov predvideno na vsaka 2 ali 3 leta. Celovito ovrednotenje bi se lahko opravilo najpozneje 10 let po sprejetju zakonodajnih ukrepov, da bi lahko izmerili njihove učinke in dodano vrednost.